

Yaramaz Bir Yazgı

– Zeynn · 06 Eylül 2016

-Öyle ihtiyacım var ki avuçlarıma yine dokun hadi-Issız bir liman gibidirlerSessizce rotanı çizer açılırsın gönlümün kıyılarındanMavi sularına dalmadan sakın ayrıl ayrılığın k'arasından, Geçtiğin yerlere kokunu bırakEn kaybolmuşluğumda bulayım seni,en çaresizliğimdeen bedbaht halimde enlerin ışığı vurduğunda gölgemeKüçük tebessümler deryasına dalayım bende, enn ürkek halimleVe sen;Gecenin gündüzü en yoğun beslediği an dakır camlarını gözyaşımınDüşünsene;Ben yaralı serçe iken, sersem bir rüzgâr idinNe kadar hızlı essende, dağıtmıyordun kirpiklerini kanatlarımınVe sen;yaramaz bir yazgının düşlerinde sığırdırıyordun beni tenineVe sen;pembeleşmiş yanaklarının acı terine karıştırıp besliyordun beni elinleVe sen;kalp krizi geçiren nefes alıp verişlerine soluyordun beniVe sen;dişleri keskin hayatın karmaşasından alıp,huzurun iğne deliğinden geçiriyordun beniSen ki;Korkusuz kartal edasıyla havalanıp pençeliyordun aklımı kemirenlerin elleriniVe sen;Ne gökyüzü ne de okyanusun mavisini içimde ki içimden daha engin ya da derin.. Bilki yüreğim uzun zamandır senin.. Ve sen sersem! ben en çok sen(d)im..."Belki de bahtımızı kirlettiler yalan sözlerle...Gözyaşı temizlemez mi kaderimizin kirli sahifelerini?Denesekdağdır mı yaz(g)ımızı satırlara mürekkep lekesi gibi... "Z'eren